And if he did not search within the time

ואם לא בדק בתוך המועד –

OVERVIEW

The משנה teaches us that ר"י maintains that one is to search for משנה on the eve of the fourteenth, the morning of the fourteenth and at the חכמים. The חכמים, however, maintain that if he did not search on the (morning of the) fourteenth he should search בתוך המועד and if he did not search בתוך המועד he should search בתוך המועד. There is a dispute between תוספות as to the meaning of לאחר המועד (מאחר המועד).

♦

– ³פירש הקונטרס בשעה ששית

רש"י explained that בתוך המועד means during the sixth hour.

תוספות disagrees with י"רש"י:

וקשה דלרבי יהודה קרי ליה שעת הביעור ולמה שינה לשונו⁴ –

And there is a difficulty with s'"יס interpretation; for ר"י refers to this time (which משנה calls משנה as משנה, so why does the משנה of the משנה הביעור מהמים המים מחל המים, so why does the בחוץ משנה of the משנה are referring to, called ר"י and the בשעת הביעור (according to the חכמים)? It should be referred to in this משנה with the same name (either בחוץ המועד יס שעת הביעור)!

חוספות offers his explanation:

אלא בתוך המועד היינו מתחלת שבע⁵ עד סוף הפסח –

But rather the term בתוך המועד refers to the time that is from the beginning of the seventh hour until the end of מפה.

תוספות anticipates a question; if בתוך המועד means till after פסח, then לאחר המועד must mean after מסח then אחר המועד must mean after מוספות responds:

ולאחר המועד יבדוק כדי שלא יתערב לו חמץ של איסור בשל היתר ויאכלנו –

-

¹ The שעת הביעור is when we dispose of the אמת, which is in the beginning of the sixth hour. The sixth hour (from eleven to twelve o'clock in a twelve hour day that begins at six) is when אסור (מדרבנן). See following משנה יא,ב where all agree that שש האור וושורפין בתחלת שש where all agree that ושורפין בתחלת שש is burnt in the beginning of the sixth hour. (See [רש"י] and] (תוספות יב,ב ד"ה אימתי).

 $^{^2}$ בתוך בתוך.

³ See previous footnote # 1.

⁴ See 'Thinking it over' # 1.

⁵ שעה means (from) noon (onwards). However שעה is included when the בי"ד say בי"ד (and they did not say "ד שהרית adid, indicating a difference between them).

And one searches after the 'time' [holiday] in order that the forbidden אמץ should not become intermingled with the permissible אומץ של איסור and he will mistakenly eat the חמץ. ⁶

תוספות explains s'רש"י' reluctance to accept תוספות interpretation:

SUMMARY

חצות means המועד אחר המועד שעה ששית מחל שעה ששית means from חצות until nightfall of תוספות תוספות maintains that בתוך המועד refers to the time from בתוך המועד until the conclusion of מסח מחל שחר המועד means after the conclusion of המץ שעבר עליו הפסח in order not to eat the מחל חליו המעבר.

THINKING IT OVER

- 1. Why cannot we explain (10 רש", that בשעת הביעור means [only] in the beginning of the sixth hour but during the sixth hour itself אסור לר"י is אסור לר"י is אסור לר"י just as it is to be בודק during הכמים because שמא יבא לאכלו , however the המים maintain that you are to be בודק חמץ בתוך המועד which is the entire שעה ששית (for they are not concerned שמא יבא לאכלו)?
- 2. It would seem that חוספות understands that according to משנה is discussing a situation where he was not המץ the המץ; otherwise why is there an

⁸ See 'Thinking it over' # 2.

⁶ The המץ which was in his possession during פסח (for which he did not search [and was דב"י on יב"י]) is forbidden to be eaten after המץ (this is commonly known as שעבר עליו הפסח. The search for the המץ after המץ after המץ which he acquires after המץ which is [obviously] מותר.

⁷ ב,א ד"ה בודקין.

 $^{^9}$ That בתוך means from אחר שנות until the end of פסח and that אחר המועד means after הסט. According to רש"י however there is no need for בדיקה after פסח (since there is no 'ב"י וב"י).

¹⁰ See footnote # 4.

¹¹ The שעת is as the משנה states שעת בתחלת שש.

¹² See the גמרא later on this עמוד.

¹³ See אור חדש.

issue of 14 כ"ב. Why then would ר"י maintain that we cannot be זמן איסורו on account of the concern שמא יבא לאכלו, how can that concern prevent us from the בדיקה which is necessary in order not to be בדיקה on "ב"! 15

See footnote # 8.
See וכו"א (הארוך) וכו'
מהרש"ל, מהרש"א (הארוך) וכו'